



105.

Азъ чувствамъ, азъ чувствамъ какъ тѣ се пробуждатъ
Тѣ - моитѣ пѣсни
Въ приютитѣ тѣсни,
И тѣ ще се прѣснатъ нать сребрентъ звѣнтъ,
Нать звуци камбанни вѣвъ нощния сѣнь,
Въ небесния сводъ
Тѣ - моя животъ

Убий, но капакътъ е тъй упоритъ...
Направенъ отъ здравъ всеупоренъ гранитъ
Недава изходъ.
И тѣ тамъ се мѣчатъ
Подъ камений сводъ
Тѣ - моитѣ пѣсни,
О, дайте ми ключътъ!....

Варна 29 г.

69

